

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/66/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200862
Dátum vydania rozhodnutia:	10.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200862.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Slobody 6, Bratislava, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad Liptovský Mikuláš, so sídlom Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, za účasti účastníkov konania: 1/ Podielníci Súdržiteľstva komposesorátu Ondrašová, 2/ Podielníci Urbárskeho pozemkového spoločenstva Bobrovec, všetci zastúpení splnomocneným zástupcom Kazimírom Krivošom, bytom Jefremovská 614/6, Liptovský Mikuláš, 3/ Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor Liptovský Mikuláš, so sídlom Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, 4/ Technická obnova a ochrana železníc, a.s. (TOOŽ), so sídlom Sad SNP 667/10, Žilina, IČO: 43861105, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č: ObPÚ 699-2011/00073-23 VM zo dňa 11. júla 2011, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/32/2011-78 zo dňa 27. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/32/2011-78 zo dňa 27. januára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 22Sp/32/2011-78 zo dňa 27. januára 2012 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ 699-2011/00073-23VM zo dňa 11. júla 2011. Navrhovateľovi a účastníkom konania 1/- 4/ náhradu trov konania nepriznal.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajského súdu napadnutým rozhodnutím Obvodný pozemkový úrad v Liptovskom Mikuláši č: ObPÚ 699-2011/00073-23 VM zo dňa 11. júla 2011 rozhodol podľa § 9 zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pôde“), že oprávnené osoby a dedičia oprávnených osôb podľa § 4 ods. 2 zákona o pôde Podielníci Súdržiteľstva komposesorátu Ondrašová, ktorí sú uvedení vo výrokovej časti tohto rozhodnutia ako aj oprávnené osoby - jednotliví podielníci Urbárskeho pozemkového spoločenstva Bobrovec, ktorí sú uvedení vo výrokovej časti tohto

rozhodnutie spĺňajú podmienky pre priznanie reštitučného nároku uvedené v § 6 ods. 1 písm. d) zákona o pôde. Týmto oprávneným osobám sa priznáva vlastníctvo k nehnuteľnosti v kat. úz. Y., zapísaná v PK vložke 44, na LV č. XXXX ako EKN p. č. 1559/1, ako CKN p. č. 953/60 zastavané plochy a nádvoria o výmere 8 982 m² v spoluvlastníckom podiele 486638223650/740433519360. Jednotlivé spoluvlastnícke podiely pre konkrétne fyzické osoby boli uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Ďalším výrokom odporca oprávneným osobám a dedičom oprávnených osôb nepriznal vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej v PK vložke 44 ako PK p. č. 1559/1 pasienok o výmere 127 135 m² v spoluvlastníckom podiele 486638223650/740433519360, hoci spĺňajú podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. d) zákona o pôde, avšak pozemok bol po prechode na štát zastavaný, čo je zákonnou prekážkou vrátenia vlastníctva. Za pôvodný pozemok, ktorý nebol vrátený, sa podľa § 11 ods. 2 zákona prevedie bezodplatne do vlastníctva iný pozemok vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a kvalite, ako bol pôvodný pozemok.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 250l a nasl. O.s.p. v medziach odvolacích dôvodov podľa § 249 ods. 2 O.s.p., pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že súčasťou správneho spisu je výmer Okresného národného výboru v Liptovskom Mikuláši, zn. 625-6/11-1950-IX/2 zo dňa 6. novembra 1950, ktorým ONV podľa § 5 ods. 1 zák. č. 81/1949 Sb. uviedol Jednotné roľnícke družstvo v Liptovskej Ondrašovej do užívania spoločnej nehnuteľnosti Komposesorátu Krivoša a spol. v Liptovskej Ondrašovej ako aj do ostatného majetku uvedeného v § 2 citovaného zákona. V dôvodoch je uvedené, že Jednotné roľnícke družstvo v Liptovskej Ondrašovej bolo založené podľa zák. č. 69/1949 Zb., pričom vyššie uvedený majetok prechádza do vlastníctva JRD dňom vyvesenia tohto výmeru podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona. Následne výmerom ONV v Liptovskom Mikuláši zn. 79-18/11 -1950-Taj. BR. zo dňa 11. decembra 1950 podľa § 1 ods. 2 zák. č. 63/1936 Zb. boli vyvlastnené pre Československý štát na vojenské účely okrem iného v bode 1. aj pozemok PK p. č. 1559/1 zapísaný vo vložke 44 od Komposesorátu Ondrašová. Okrem tohto pozemku boli predmetom vyvlastnenia ďalšie pozemky od fyzických osôb uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Výmer ONV - technický referát v Liptovskom Mikuláši č. XI-198-1951-Taj. zo dňa 10. decembra 1951 čiastočne zrušil výmer ONV Liptovský Mikuláš zo dňa 11. decembra 1950 zn. 69-18/11-1959-Taj. BR, ktorým vyvlastnil podľa § 1 ods. 2 zák. č. 63/1936 Zb. pre Československý štát na vojenské účely pozemky v obci Liptovská Ondrašová tak, že nehnuteľnosti p. č. 1559/1, 1574/1 a 1574/2 sa z vyvlastnenia vylučujú a body 1., 10. a 11 z citovaného vyvlastňovacieho výmeru, sa zrušujú. V odôvodnení je uvedené, že z vyvlastnenia vylúčené pozemky sú čiastočne patriace JRD v Liptovskej Ondrašovej a čiastočne podliehajú výkupu podľa zákona o novej pozemkovej reforme č. 46/1948 Zb. a preto museli byť z vyvlastnenia vylúčené a bude o nich rozhodnuté samostatne.

Vyvlastňovacím rozhodnutím ONV - odboru pre výstavbu v Liptovskom Mikuláši č. 319/53-XI zo dňa 23. augusta 1955, došlo k vyvlastneniu okrem iného i PK p. č. 1559/1 zapísanej v PK vložke 44, kat. úz. Y. vo výmere 66 117 m², vo vzťahu k vlastníkovi Súdržiteľstvo (komposesorát) Lipt. Ondrašová. Z návrhu na preplatenie náhrad za vykúpené pozemky a za ich predbežné užívanie vyhotoveného dňa 8. novembra 1959, vyplýva, že vo vzťahu k PK p. č. 1559/1 bol ako vlastník zapísaný Súdržiteľstvo (komposesorát) v Liptovskej Ondrašovej v 1/1 a náhrada za túto parcelu bola určená na 2.664,68 Kčs. Z uznesenia Ľudového súdu v Liptovskom Mikuláši č. 3Nc 818/55-12 zo dňa 22. mája 1956 vyplýva, že súd prijal do súdneho depozitu sumu 98.296,31 Kčs ako prejímaciu cenu nehnuteľností vyvlastnených v katastrálnom území obce Liptovská Ondrašová a za účelom rozvrhnutia prejímačej ceny vyvlastnených nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe v kat. úz. Y. vo vložke okrem iných i číslo 44 p. č. 1559/1 na meno Súdržiteľstvo/komposesorát L. Ondrašová určil termín rozvrhového pojednávania na deň 15. júna 1956.

Podľa § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (zákon o pôde) oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov. Podľa písm. n) citovaného zákonného ustanovenia oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré

prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 1 ods. 1 zák. SNR č. 81/1949 Sb.n. SNR na rozšírenie a povznesenie pastevného odchovu dobytky prechádza vlastníctvo k majetku uvedenému v § 2 na jednotné roľnícke družstvá, zriadené podľa zákona č. 69/1949 Sb. (ďalej len jednotné družstvo), a to dňom vzniku jednotného družstva.

Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona ustanovenie § 1 ods. 1 sa vzťahuje na spoločné nehnuteľnosti bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, ktoré upravuje zák. čl. X/1913.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona okresný národný výbor uvedie jednotné družstvo do užívania majetku uvedeného v § 2. Deň, ktorým jednotné roľnícke družstvo vstúpi do užívania, vyhlási Okresný národný výbor vyhláškou uverejnenou na úradnej doske v obci, v ktorej ležia nehnuteľnosti uvedené v § 2. Až do tohto dňa je osoba, ktorá hospodári na tomto pozemku, povinná na ňom hospodáriť so starostlivosťou riadneho hospodára.

Krajský súd v Žiline konštatuje, že pozemok, ktorý je predmetom napadnutého rozhodnutia a ktorý bol vrátený jednotlivým fyzickým osobám ako podielníkom komposesorátov, bol vo vlastníctve Súdržiteľstva (komposesorátu) v Ondrašovej a to až do účinnosti zákona č. 81/1949 Sb. n. SNR. Keďže sa jednalo o spoločné nehnuteľnosti bývalých komposesorátov uvedené v § 2 písm. a) citovaného zákona, v zmysle § 1 ods. 1 tohto zákona dňom vzniku jednotného roľníckeho družstva, ktoré vzniklo podľa zákona č. 69/1949 Sb., prešlo vlastníctvo k tomuto majetku na jednotné roľnícke družstvo. V správnom konaní bolo preukázané, že Jednotné roľnícke družstvo v Liptovskej Ondrašovej vzniklo podľa zák. č. 69/1949 Sb. dňom 13. októbra 1950 a preto k tomuto dňu prešlo naň vlastníctvo k tomuto majetku. O tom svedčí i výmer ONV v Liptovskom Mikuláši č. 625-6/11-1950-1X/2 zo dňa 6. novembra 1950, ktorý bol vydaný podľa § 5 ods. 1 zák. č. 81/1949 Sb. a ktorým ONV uviedol JDR v Liptovskej Ondrašovej do užívania tohto majetku. Uvedené je preukázané i výmerom ONV technického referátu v Liptovskom Mikuláši zn. XI-198-1951-Taj zo dňa 10. decembra 1951, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 11. decembra 1950, ktorým okrem iného vyvlastnil i pôvodnú spoločnú nehnuteľnosť komposesorátu v Liptovskej Ondrašovej p. č. 1559/1 a ktorý v odôvodnení uvádza, že z vyvlastnenia sú vylúčené pozemky, ktoré sú čiastočne patriace JRD v Liptovskej Ondrašovej a čiastočne podliehajú výkupu podľa zákona o novej pozemkovej reforme č. 46/1948 Sb. a preto museli byť z vyvlastnenia vylúčené. Z uvedeného jasne vyplýva, že vo vzťahu k p. č. 1559/1 ide o nehnuteľnosť patriacu vlastnícky JRD v Liptovskej Ondrašovej, pretože na ňu nemohol spadať režim zákona o novej pozemkovej reforme č. 46/1948 Sb., keďže bola už od roku 1950 v užívaní JRD. Hoci právny stav, t. j. vlastníctvo Jednotného roľníckeho družstva v Liptovskej Ondrašovej nebol vtelený do pozemkovej knihy, v ktorej nedošlo k zápisu vlastníckeho práva JRD Liptovská Ondrašová vo vzťahu k tejto parcele, vlastnícke právo jednotného roľníckeho družstva vzniklo priamo zo zákona - ide o „tzv. mimopozemkovoknižné nadobudnutie vlastníctva“. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani rozhodnutie ONV v Liptovskom Mikuláši č. 319/53-XI zo dňa 23. augusta 1955, ktorým bola vyvlastnená p. č. 1559/1 zapísaná vo vložke 44 a ktorá bola dovtedy zapísaná v pozemkovej knihe na Súdržiteľstvo (komposesorát) v Liptovskej Ondrašovej. Taktiež uznesenie Ľudového súdu v Liptovskom Mikuláši č. k. 3Nc 818/55-12 zo dňa 22. mája 1956 konštatuje, že v pozemkovej knihe kat. úz. Obce Liptovská Ondrašová je vo vložke č. 44 zapísaná parcela 1559/1 na meno Súdržiteľstvo/komposesorát L. Ondrašová. Uvedené preukazuje len tú skutočnosť, že v pozemkovej knihe nebol prevedený zápis nového vlastníka Jednotné roľnícke družstvo v Liptovskej Ondrašovej a aj v čase vyvlastnenia uvedenej parcely bol ako vlastníak v pozemkovej knihe vedený Súdržiteľstvo/komposesorát Liptovská Ondrašová. Vyvlastňovacím rozhodnutím č. R 319/53-XI zo dňa 23. augusta 1955 došlo k vyvlastneniu časti PK p. č. 1559/1 (p. č. 1559/16, 18 a časť „a“) a tým došlo k prechodu vlastníckeho práva zo skutočného vlastníka tejto pôvodnej pozemnoknižnej parcely (JRD Lipt. Ondrašová) na Československý štát. Tým však nie je spochybnený právny dôvod reštitúcie v zmysle § 6 ods. 1 písm. d) zák. o pôde (odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 81/1949 Sb. SNR) a nemá naň vplyv prípadná náhrada za vyvlastnený pozemok. V čase vyvlastnenia totiž komposesorát už nebol vlastníkom vyvlastnenej nehnuteľnosti. Ako jediný preukázaný právne relevantný prechod vlastníckeho práva zo Súdržiteľstva (komposesorátu) na československý štát bol preukázaný prechod v zmysle zákona č. 81/1949 Sb. n. SNR. Iný prechod vlastníckeho práva Súdržiteľstva na štát preukázaný nebol. Vyvlastnenie pôvodnej parcely 1559/1 uskutočnené v roku 1955 sa už netýkalo komposesorátu, pretože tento v čase vyvlastnenia už vlastníkom nebol, ale týkalo sa vtedy aktuálneho vlastníka, ktorým bolo jednotné

roľnícke družstvo a to i napriek tomu, že jednotné roľnícke družstvo ako vlastník nebolo vedené v pozemkovej knihe a zrejme z toho dôvodu nebolo vo vyvlastňovacom rozhodnutí ani v ďalších nadväzných listinách a dôkazoch uvádzané ako vlastník parcely. Preto v danom prípade nie je právne relevantné skúmanie tej skutočnosti, či došlo k vyvlastneniu za náhradu. Čo sa týka odňatia postupom podľa zák. č. 81/1949 Sb. SNR, v tomto ohľade nebola rozporovaná tá skutočnosť, že k odňatiu došlo bez náhrady. Na náhradu bolo zo strany navrhovateľa poukazované len vo vzťahu k vyvlastneniu v roku 1955. Z týchto dôvodov preto nebolo potrebné skúmať, či komposesorát prijal alebo neprijal náhradu za vyvlastnenie.

Odvolacie námietky navrhovateľa súd vyhodnotil ako v celom rozsahu nedôvodné z týchto dôvodov: Čo sa týka prvej námietky, že došlo k vyvlastneniu p.č. 1559/1 vo vzťahu k časti tejto parcely a jej ostávajúca časť ako novovytvorená parcela č. 1559/17 bola zapísaná vo vložke č. 44 a až následne došlo k vloženiu tejto parcely do vlastníctva JRD Liptovská Ondrašová, krajský súd uvádza, že vyvlastňovacie rozhodnutie konalo s vlastníkom parcely komposesorátom Liptovská Ondrašová a časť parcely, ktorá vyvlastnená nebola, bola následne zapísaná do vlastníctva Jednotného roľníckeho družstva Liptovská Ondrašová. Uvedený postup nemal oporu ani v tom čase platnom právnom poriadku. Hoci správny orgán konal pri vyvlastnení časti parcely s komposesorátom, následne už časť parcely, ktorá vyvlastnená nebola, nebola zapísaná tomuto subjektu, s ktorým správny orgán konal ako s vlastníkom, ale ohľadne tejto časti parcely už bol aplikovaný zákon č. 81/1949 Zb. a nevyvlastnená časť bola zapísaná v prospech JRD Liptovská Ondrašová. Takýto postup je vyslovene účelový. Ak by sa malo jednať o vyvlastnenie časti parcely, vtedy by ako subjekt vlastníckych práv mal byť braný do úvahy komposesorát, avšak ak sa malo jednať o časť nehnuteľnosti, ktorá vyvlastnená nebola, vtedy by už automaticky komposesorát stratil svoje vlastnícke právo a vlastnícky by táto časť bola zapísaná v prospech JRD. Takýto postup odporuje zákonu č. 81/1949 Sb., keďže tento zákon sa mal aplikovať na všetky nehnuteľnosti uvedené v § 2 nerozdielne.

Čo sa týka poukazovania navrhovateľa na výmer ONV Liptovský Mikuláš zn. XI-198-1951-Taj zo dňa 10.decembra 1951, práve tento výmer preukazuje skutočnosť, že spoločné nehnuteľnosti komposesorátu už v tom čase boli vo vlastníctve jednotného roľníckeho družstva, čo vyplýva z odôvodnenia tohto výmeru. Poukazovanie na to, že aj parcela 1559/1, podlieha výkupu podľa č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme, nevyplýva z tohto rozhodnutia a je účelová.

Čo sa týka ďalšej námietky ohľadne preukazovania náhrady za vyvlastnené pozemky, už vyššie bolo uvedené, že otázka náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti je v spore irelevantná. Reštitučným dôvodom, nie je vyvlastnenie bez vyplatenia náhrady v zmysle § 6 ods.1 písm. n) zákona o pôde, ale odňatie bez náhrady podľa zákona č. 81/1949 Sb. SNR a preto túto otázku netreba skúmať. Otázka náhrady za vyvlastnené pozemky teda nemá žiadny vplyv na právne posúdenie veci.

Čo sa týka poslednej námietky a to, že od roku 1993 začala plynúť dobromyseľná držba vlastníka p. č. 953/60 a plynula až do roku 2007, kedy im bolo zo strany ObPÚ oznámené, že bol uplatnený reštitučný nárok a teda vlastnícke právo navrhovateľa bolo vydržané, súd uvádza, že inštitút vydržania nie je možné skúmať v konaní podľa zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Na konanie podľa tohto zákona je kompetentný Obvodný pozemkový úrad, ktorý rozhoduje len spôsobmi uvedenými v § 9 uvedeného zákona. Obvodný pozemkový úrad je oprávnený skúmať len podmienky oprávnenosti nároku oprávnenej osoby z pohľadu hmotnoprávnych podmienok stanovených v zákone o pôde. Ak by takáto situácia aj nastala, z tohto dôvodu nie je správny orgán oprávnený nepriznať vlastnícke právo alebo právo na náhradu oprávnenej osobe.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.).

Opätovne poukázal na to, že v rámci vyvlastňovacieho konania došlo k vyvlastneniu a následnému zapísaniu časti parcely č. 1559/1, z vložky č. 44 Súdržiteľstvo (Komposesorát) Liptovská Ondrašová do vložky č. 129 v prospech Československý štát - Ministerstvo národnej obrany podľa vyvlastňovacieho

rozhodnutia Okresného národného výboru č. 319/53-XI zo dňa 23. augusta 1955. Parcela č. 1559/1 bola rozčlenená na parcely č. 1559/16, 1559/18 a v časti „a“ pričlenená k parcele č. 1565/1. Takto vyčlenená parcela č. 1565/1 bola zapísaná do vložky č. 129 katastrálne územie Y. v prospech Československého štátu - Ministerstva národnej obrany. Ostávajúca novovytvorená parcela č. 1559/17 zostala zapísaná vo vložke č. 44 a až následne dňa 21. mája 1960 došlo podľa § 3 ods. 4 zákona č. 81/1949 Zb. k vloženiu parcely č. 1559/17 do vlastníctva JRD.

Ďalej zotrval na stanovisku, že zákon č. 81/1949 Sb. n. v § 6 ods. 1 a 2 pripúšťal vyvlastnenie aj ohľadne majetku, ktorý mal prejsť dňom vzniku JRD do vlastníctva JRD. Nakoľko sa vyvlastňovacie konanie ohľadne pozemku parc. č. 1559/1 začalo predtým, ako malo dôjsť k prechodu pozemku parc. č. 1559/1 do vlastníctva JRD, navrhovateľ má zato, že pozemok parc. č. 1559/1 neprešiel dňom vzniku JRD do jeho vlastníctva. Uvedené navrhovateľ opiera jednak o zápis v pozemnoknižnej vložke č. 44, z ktorého vyplýva, že k pozemku parc. č. 1559/17 (časť pozemku parc. č. 1559/1 vytvorená vyvlastňovacím výmerom) bol zapísaný ako vlastník pozemku parc. č. 1559/17 až do 21. mája 1960 Súdržiteľstvo (komposesorát) - reštituenti, resp. ich právni predchodcovia. Z toho vyplýva, že celé vyvlastňovacie konanie ohľadne pozemku parc. č. 1559/1 neprebiehalo s JRD, ale s komposesorátom. V pozemnoknižnej vložke č. 44 je vykonaný zápis zo dňa 26. marca 1950, podľa ktorého bolo začaté ohľadne pozemku parc. č. 1559/1 vyvlastňovacie konanie v prospech Veliteľstva 4 oblasti. Keďže výmer ONV, ktorým bolo JRD uvedené do užívania spoločných nehnuteľností Komposesorátu Krivoša a spol. v Liptovskej Ondrašovej, ako aj do ostatného majetku, bol vydaný až dňa 6. novembra 1950, navrhovateľ má zato, že výmerom ONV nemohol byť dotknutý pozemok parc. č. 1559/1, nakoľko už ohľadne tohto pozemku prebiehalo vyvlastňovacie konanie. Komposesorátu bola vyvlastňovacím rozhodnutím poskytnutá náhrada. Uvedené teda preukazuje, že vyvlastňovacie konanie sa uskutočnilo v súlade s vtedy platnými zákonmi a to podľa zákona č. 63/1953 Sb.. Reštituenti neboli oprávnení požadovať navrátenie vlastníctva podľa zákona o pôde.

Uviedol, že reštituenti pri podaní žiadosti o navrátenie vlastníctva k pozemku parc. č. 953/60 nespĺnili zákonom stanovenú povinnosť podľa § 9 ods. 1 zákona o pôde, podľa ktorého nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. O tom, že reštituenti vyzvali povinnú osobu - v tom čase Veliteľstvo železničného vojska FMD ČSSR na vydanie nehnuteľnosti parc. č. 953/60 navrhovateľ neeviduje žiadny doklad. Uvedenou skutočnosťou sa odporca ani súd prvého stupňa nezaoberal. Vrátením nehnuteľnosti reštituentom by tak došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Ďalej uviedol, že odporca je povinný v konaní o navrátenie nehnuteľnosti postupovať podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na znenie ustanovenia § 49 zákona o správnom konaní a to na povinnosť konať v lehote 30 dní, resp. 60 dní a to v súvislosti s dĺžkou konania odporcom.

Nakoniec v odvolaní navrhovateľ poukázal opätovne na to, že odporca sa mal zaoberať inštitútom vydržania a túto skutočnosť mal zobrať do úvahy aj súd prvého stupňa. Skutočnosť, že by si mal navrhovateľ uplatňovať vlastníctvo v občianskoprávnom konaní by pre neho znamenalo zbytočné prietahy v konaní a hroziacu závažnú majetkovú ujmu.

Účastník konania Technická obnova a ochrana železníc, a.s. sa plne stotožnil v odvolaní navrhovateľa.

Slovenský pozemkový fond ani účastníci konania sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Odporca poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 10. októbra 2011.

Uviedol, že podľa zákona č. 81/1949 Zb. pasienkový majetok bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov prešiel do vlastníctva jednotných roľníckych družstiev zriadených zákonom č. 69/1949 Zb. a to dňom vzniku družstva. JRD v Ondrašovej bolo založené dňa 13. novembra 1950. Výmerom ONV v Liptovskom Mikuláši zn. 625-6/11-1950-IX/2 zo dňa 6. novembra 1950 ONV uviedol JRD v Liptovskej Ondrašovej do vlastníctva a užívania spoločných nehnuteľností

komposesorátu. Reštitučný titul je preukázaný.

Ďalej uviedol, že prílohou nároku bola výzva na uzavretie dohody na vydanie nehnuteľností, ktorú splnomocnený zástupca osobne doručil Veliťstvu železničného vojska SR Žilina, čo potvrdzuje, že povinná osoba od roku 1993 bola oboznámená s uplatnením nároku na navrátenie vlastníctva. K uzavretiu dohody nedošlo, preto podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde rozhodol pozemkový úrad.

Taktiež poukázal vo svojom vyjadrení na to, že podľa zákona o pôde nie je pozemkový úrad oprávnený rozhodovať o vydržaní a skúmať podmienky vydržania, pričom uviedol, že dobromyseľnosť držiteľa sa musí zakladať na tom, že je presvedčený, že vec alebo právo mu patrí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v medziach podaného odvolania a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. O odvolaní súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250j ods. 2 OSP a o termíne vyhlásenia bolo dané oznámenie podľa 156 ods. 3 OSP na úradnej tabuli súdu a bolo zverejnené tiež na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. apríla 2013.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie obvodného pozemkového úradu o reštitučnom nároku podľa zákona č. 229/1991 Zb..

Podľa § 6 ods. 1 písm. d) (zákona o pôde) oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania súd zistil, že predmetom preskúmacieho konania bolo rozhodnutie odporcu č: ObPÚ 699-2011/00073-23 VM zo dňa 11. júla 2011 týkajúce sa reštitučného nároku Podielníkov Súdržiteľstva komposesorátu Ondrašová a Podielníkov pozemkového spoločenstva Bobrovec uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia. Dňa 30. decembra 1991 bol na Pozemkovom úrade v Liptovskom Mikuláši uplatnený nárok jednotlivých podielníkov Súdržiteľstva komposesorátu Ondrašová v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. k nehnuteľnostiam zapísaným v pkn. vložkách č. 18, 44, 625 a 809 k.ú. Y. Nárok bol uplatnený v zmysle § 6 ods. 1 písm. d) zákona o pôde. Podľa odôvodnenia rozhodnutia odporcu sa jednalo o majetok, ktorý podľa zákona č. 81/1949 Zb. prešiel do vlastníctva Jednotného roľníckeho družstva v Ondrašovej. Jednalo sa o majetok urbárskeho spolku a komposesorátu uvedený v § 2 citovaného zákona, ktorý prešiel do vlastníctva jednotného roľníckeho družstva dňom vzniku družstva, t.j. dňom 13. októbra 1950. Spoločné nehnuteľnosti Súdržiteľstva komposesorátu v Ondrašovej prešli do vlastníctva JRD na základe Výmeru ONV v Liptovskom Sv. Mikuláši Zn.: 625-6/11-1950-IX zo dňa 6. novembra 1950.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Predmetom napadnutého rozhodnutia bol majetok, ktorý bol vrátený jednotlivým fyzickým osobám ako podielníkom komposesorátov. Dňom vzniku Jednotného roľníckeho družstva v Ondrašovej 13. októbra 1950, ktoré vzniklo podľa zákona č. 69/1949 Zb., prešlo vlastníctvo k majetku na Jednotné roľnícke

družstvo v Ondrašovej a to podľa zákona č. 81/1949 Sb. SNR. O tom svedčí i výmer ONV v Liptovskom Mikuláši č. 625-6/11-1950-IX/2 zo dňa 6. novembra 1950, ktorý bol vydaný podľa § 5 ods. 1 zákona č. 81/1949 Sb. n. SNR a ktorým uviedol JRD v Liptovskej Ondrašovej do užívania tohto majetku. Uvedené je preukázané i výmerom ONV technického referátu v Liptovskom Mikuláši zn. XI-198-19514-Taj zo dňa 10. decembra 1951, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 11. decembra 1950, ktorým okrem iného vyvlastnil i pôvodnú spoločnú nehnuteľnosť komposesorátu v Liptovskej Ondrašovej parc. č. 1559/1, a ktorý v odôvodnení uvádza, že z vyvlastnenia sú vylúčené pozemky, ktoré sú čiastočne patriace JRD v Liptovskej Ondrašovej a čiastočne podliehajú výkupu podľa zákona o novej pozemkovej reforme č. 46/1948 Sb. a preto museli byť z vyvlastnenia vylúčené.

Jednalo sa o nehnuteľnosť vlastnícky patriacu JRD v Liptovskej Ondrašovej od roku 1950, napriek tomu, že nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do pozemkovej knihy. Vlastníctvo JRD v Liptovskej Ondrašovej nadobudlo zo zákona. Ako jediný relevantný prechod vlastníckeho práva zo Súdržiteľstva (komposesorátu) na československý štát bol preukázaný prechod v zmysle zákona č. 81/1949 Sb. n. SNR. Iný prechod vlastníctva preukázaný nebol. Vyvlastnenie pôvodnej parcely 1559/1 uskutočnené v roku 1955 sa už netýkalo komposesorátu, pretože tento v čase vyvlastnenia už nebol vlastníkom predmetného majetku.

Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky navrhovateľa tieto odvolací súd považuje za právne irelevantné.

V konaní bolo preukázané, že prílohou uplatneného nároku bola výzva na uzavretie dohody na vydanie nehnuteľnosti, ktorú splnomocnený zástupca osobne doručil Veliteľstvu železničného vojska SR Žilina.

Pokiaľ sa jedná o námietku vydržania, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou krajského súdu ako i odporcu. V konaní podľa zákona č. 229/1991 Zb. nejde o posudzovanie podmienok vydržania. Pokiaľ sa navrhovateľ domnieva, že tomu tak je, musí sa domáhať svojho nároku v občianskoprávnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenej právnej veci konštatuje, že právny názor krajského súdu je správny. Krajský súd sa v plnom rozsahu vysporiadal s dôvodmi opravného prostriedku. Dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku krajského súdu odvolací súd považuje za úplné a presvedčivé. Nevidí na nich nič dopĺňať ani na základe odvolania navrhovateľa, keďže len zopakoval svoje tvrdenia uvedené v opravnom prostriedku, s ktorými sa krajský súd podrobne zaoberal. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu a tieto si osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku), keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal ich náhradu. Úspešný odporca nemá zo zákona nárok na ich náhradu. Účastníci konania si náhradu trov konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.